

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie D. S.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 listopada 2012 r.,

na skutek zażalenia D. S. na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu

Apelacyjnego z dnia 6 września 2012 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku D. S. o wznowienie postępowania z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożył D. S., z którego wynika, że nie zgadza się z opinią wyznaczonego z urzędu adwokata o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku D.S. o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. D. S. został wyznaczony obrońcą z urzędu do zbadania podstaw wniosku o wznowienie postępowania. Należy jednak podkreślić, że obrońca wyznaczony z urzędu nie jest zobowiązany do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. (art. 84 § 3 k.p.k.). W przedstawionej w niniejszej sprawie opinii obrońca oświadczył, że nie ma

takich podstaw i uzasadnił dlaczego. To stanowisko jest dla sądu wiążące. W Kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby organ procesowy do „przymuszenia” obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić innego obrońcę z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Natomiast organ procesowy, który wyznaczył obrońcę, jest uprawniony do badania prawidłowego wykonania obowiązków w ramach zagwarantowania stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie wynikającym z art. 84 § 3 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono, aby wyznaczony D. S. obrońca z urzędu, nienależycie wykonał swoje obowiązki.

Dlatego też, skoro złożony przez D. S. wniosek o wznowienie postępowania zawierał wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.